

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum mulieres mortaliter pecce[n]t in superfluo ornatu? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Et ideo excessus, & defectus, & medium, in talibus re-
duci possunt ad virtutem veritatis: quam Philosophus
ponit circa facta & dicta, quibus aliquid de statu ho-
minis significatur.

ARTIC. II.

Utrum ornatus mulierum sit sine peccato?

809
Op. 57. 6.
8. & 1f.
3. fin. &
1. Cor. 7.
le. 7. co. 1.
& 2.

*In lib. de
habitu
virginum,
incipit. Di-
sciplina
custos, non
procul an-
te me. li.
Post me.
illius, in-
cipit. Di-
sciplina
custos.
Eod. loco
nunc pro-
ximè di-
cto. Et
Aug. li.
4 de doct.
Christi. c.
21. 10. 3.*

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod or-
natus mulierum non sit sine peccato mortali.
Omne enim quod est contra præceptum diuinæ legi-
s, est peccatum mortale. Sed ornatus mulierum
est contra præceptum diuinæ legis. Dicitur enim
1. Petr. 3. Quarum, scilicet mulierum, sit non tur-
secus capillatura, aut circumdatio auri, aut ali-
menti vestimentorum cultus. Vbi dicit glossa. Cypri-
ani, Serico & purpura induta, Christum sincere imito-
re non possunt. Auro & margaritis adornata, & mori-
libus, ornamenta mentis & corporis perdiderunt. Sed
hoc non fit nisi per peccatum mortale. Ergo ornatus
mulierum non potest esse sine peccato mortali.
¶ 2. Præterea, Cyprianus dicit in libro de ha-
bitu virginum, Non virgines tantum aut viduas, sed
& nuptas: puta etiã omnes omnino feminas admo-
das, quod opus Dei, & factura eius, & plasma, imi-
terare nullo modo debeant, adhibito stauo coloris
vel nigro puluere, vel rubore, aut quolibet aliis
mentis natia corrupte medicamine. Et
subdit *, Manus Deo inferunt quando illud quod
formauit, reformare contendunt. Impugnatio
ista diuini operis, præuaticatio est veritatis: Deum
videre non poteris, quando oculi tibi non sunt
Deus fecit, sed quos diabolus infecit. De inimico
compta, cum illo pariter arsura. Sed hoc non debet
tur nisi peccato mortali. Ergo ornatus mulierum
est sine peccato mortali.

¶ 3. Præterea, Sicut non congruit mulieri quod
velle virili utatur, ita etiam ei non competit quod in-
ordinato ornatu utatur. Sed primum est peccatum.
Dicitur enim Deut. 22. Non induatur mulier veste vi-
rili,

rili, nec vir veste muliebri, Ergo etiam videtur, quod superfluous ornatus mulierum sit peccatum mortale.

SED contra est, quia secundum hoc videretur quod artifices huiusmodi ornamenta præparantes mortaliter peccarent.

RESPONDEO dicendum, quod circa ornamenta mulierum sunt eadem attendenda, quæ supra communiter dicta * sunt circa exteriorem cultum; & insuper quoddam aliud speciale, quod scilicet muliebris cultus viros ad lasciuiam prouocat: secundum illud Proverb. 7. Ecce, mulier occurrit illi ornatu meretricio, præparata ad decipiendas animas. Potest tamen mulier licitè operam dare, ad hoc quod viro suo placeat, ne per eius contemptum in adulterium labatur. Vnde dicitur 1. ad Corinth. 7. quod mulier quæ nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Et ideò si mulier coniugata ad hoc se ornet, vt viro suo placeat, potest hoc facere absque peccato. Illæ autem mulieres quæ viros non habent, nec volunt habere, & sunt in statu non habendi, non possunt absque peccato appetere placere virorum aspectibus ad concupiscendum: quia hoc est dare eis incentiuum peccandi. Et si quidem hac intentione se ornent, vt alios prouocent ad concupiscentiam, mortaliter peccant. Si autem ex quadam leuitate, vel etiam ex quadam vanitate propter instantiam quandam, non semper est peccatum mortale, sed quandoque veniale. Et eadem ratio, quantum ad hoc, est de viris. Vnde Augustinus dicit * in epistola ad Possidium, Nolo vt de ornamentis auri vel vestis præproperam habeas in prohibendo sententiam, nisi in eos qui neque coniugati sunt; neque coniugari cupientes, cogitare debeant quomodo placeant Deo. Illi autem cogitant quæ sunt mundi, quomodo placeant vel viri vxoribus, vt mulieres maritis: nisi quod capillos nudare, & feminas, quas etiam caput velare Apostolus iubet, in maritatus decet. In quo tamen casu possent

ar. prac.

Epist. 73. paulo ad prim. 10. a

Ff a ali.

alibus re
philosoph
statu ho
quod or
mortal
mulierum
tur em
non tim
aut ali
F. * Cyp
erit ind
z, & me
erant. Sed
ergo orn
rtali
oro de b
viduas, h
as admo
asma, p
o colu
olibe
Enth
ad quod
ugnatio d
is: De
in sum
inimio
c non ob
mulierum
ulien quod
erit quod in
peccatum
isr veste vi
rili,

aliqua à peccato excusari, quando hoc non fieret ex aliqua vanitate, sed propter contrariam consuetudinem: quamvis talis consuetudo non sit laudabilis.

gl. ord in princ. ad c. 3. 1. Pe.

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut & glossa, ibidem dicit, mulieres eorum qui in tribulatione erant, contemnebant viros: & ut alijs placeant, se pulchrè ornabant: quòd fieri Apostolus prohibet. In quo etiam casu loquitur Cyprianus, Non autem prohibet mulieribus conjugatis ornari ut placeant viris, ne detur eis occasio peccandi cum alijs. Vnde Apostolus 1. ad Timoth. 2. dicit, Mulieres in habitu ornate cum verecundia & sobrietate ornantes se, non in crinibus, aut auro, aut margaritis, aut veste pretiosa. Per quòd datur intelligi quòd sobrius & moderatus ornatus non prohibetur mulieribus, sed superfluous, inuerecundus, & impudicus.

Ep. 73 ante med. 30. 2.

Ad secundum dicendum, quòd mulierum facies, de qua Cyprianus loquitur, est quaedam species hincnis, quæ non potest esse sine peccato. Vnde Angelinus dicit in epist. ad Possidium*, Fucari pigmentis quo vel rubicundior vel candidior appareat, adhibere rina fallacia est: qua non dubito etiam ipsos maritus se nosse decipi: quibus solis (scilicet maritis) mittendæ sunt femine ornari, secundum verum, non secundum imperium. Non semper tamen faciatio est cum peccato mortali, sed solum quando fit propter lasciuiam, vel in Dei contemptum: in quibus casibus loquitur Cyprianus. Sciendum tamen quòd aliud est fingere pulchritudinem non habentem, & aliud occultare turpitudinem ex aliqua causa prouenientem, puta ægritudine, vel aliquo huiusmodi. Hoc enim est licitum: quia secundum Apostolum 1. ad Corinth. 12. Quæ putamus ignobiliora membra esse corporis, his honorem abundantiora circumdamus.

ay. 296.

Ad tertium dicendum, quòd sicut dictum est, cultus exterior debet competere conditioni personæ secundum

